

Når det i paragraffen foreslås, at frirejser i disse tilfælde også kan ydes internt i Grønland, skyldes dette, at en sådan mulighed stod åben efter bekendtgørelsen af 8. april 1959 om grønlandske tjenestemænd, samt at de store rejseafstande i Grønland kan gøre det naturligt og rimeligt at åbne mulighed for frirejser internt i Grønland.

Hvad angår spørgsmålet om ferieret for de i Grønland ikke-hjemmehørende tjenestemænd påpegede allerede lønningskommissionen af 1954 (2. betænkning side 173, sp. 1), at den praktiske administration af de i tjenestemandsløven af 1946 § 697 givne permissionsregler gav anledning til ikke ubetydelige vanskeligheder, og at mere smidige regler burde tilvejebringes.

Den siden afgivelsen af lønningskommissionens betænkning stedfundne trafikale udvikling såvel internt i Grønland som eksternt mellem Grønland og den sydlige del af riget har nu skabt mulighed for at opfylde kommissionens forslag.

I lovforslagets § 92, der stort set har sit forbillede i den for udenrigsministeriets tjenestemænd i normerings- og klassificeringslovens § 11 hjemlede orlovsordning, søges hjemmel tilvejebragt for afløsning af permissionsinstituttet med en adgang til orlov uden tab af lønningsindtægter for de i Grønland ikke-hjemmehørende tjenestemænd. Det bemærkes herved, at der intet vil være til hinder for, at en sådan orlovsperiode kan tilbringes i Grønland, og at en adgang til at opnå tjenestefrihed uden tab af lønningsindtægter og uden pligt til i forbindelse hermed at tilbringe tjenestefrihedsperioden uden for Grønland herved i modsætning til, hvad der hidtil har været gældende, åbnes for de i Grønland ikke-hjemmehørende tjenestemænd.

Til § 89.

Ved bestemmelsen, der indeholder en noget videre adgang til at yde tjenestefrihed med løn end hjemlet i lønnings- og pensionslovens § 13, stk. 4, tilsigtes en imødekommelse af det almindeligt anerkendte synspunkt om fremme af de i Grønland hjemmehørende tjenestemænds uddannelse med henblik på overtagelse af flere og flere af de arbejdsområder, som hidtil i stort omfang har været varetaget af i Grønland ikke-hjemmehørende tjenestemænd, jfr. de indledende bemærkninger til 3. og 4. del.

Til § 90.

Som anført i de indledende bemærkninger til lovforslagets 3. og 4. del er der i Grønlandsudvalget af 1960 enighed om, at der bør ydes de i Grønland ikke-hjemmehørende tjenestemænd et særligt løntillæg ud over den egentlige tjenestemandsløn.

Bortset fra bestemmelsen om tvangsopsparing af dette grønlandstillæg foreslås udeladt, tilsigter § 90 principielt at give hjemmel for en lignende ordning som allerede fastsat i normerings- og klassificeringslovens § 159 — en ordning, der dog som tidligere anført ikke er blevet gennemført i praksis.

Grønlandstillægget foreslås fastsat således, at det kommer til at bestå dels af en procentdel af den for vedkommende tjenestemandsstilling normerede løn inkl. alderstillæg og personlige tillæg, dels af en herfra forskellig procentdel af eventuelle bestillingstillæg og honorarer.

Motiveringen herfor er, at medens der ved begge procentdeles fastsættelse i første række skal tages hensyn til lønudviklingen her i landet, vil der ved fastsættelsen af den første procentdel tillige være at tage hensyn til, at der ved grønlandstillægget også skal gives kompensation for de udgifter, som fremtidig bliver pålagt de i Grønland ikke-hjemmehørende tjenestemænd i boligbidrag, jfr. § 32, samt for de merudgifter til opvarmning, der er en følge af, at den hidtil med hjemmel i § 696, stk. 1 i tjenestemandsløven af 1946 ydede brændselsgodtgørelse fremtidig bortfalder. Som det fremgår af lovforslagets § 32, foreslås en pligt for alle tjenestemænd i Grønland til at bebo en anvist bolig, ligesom det foreslås, at boligbidraget skal fastsættes under hensyn til boligens størrelse, alder, kvalitet, udstyr og beliggenhed samt til vedkommende boligs karakter som værende en egentlig tjenestebolig i lønnings- og pensionslovens forstand.

Da det må anses for rimeligt, at de i Grønland ikke-hjemmehørende tjenestemænd på den ene side sikres økonomisk kompensation i tilfælde, hvor den anviste boligs standard ikke svarer til den gennemsnitlige standard af de boliger, der stilles til rådighed for vedkommende tjenestemandskategori og på den anden side tilpligtes at betale for de goder, som en anvist bolig af højere standard end den gennemsnitlige har til følge, bør der ved fastsættelsen af den del af grønlandstillægget, der skal tilsikre kompensation for boligudgifterne, tages hensyn hertil på den måde, at dette beløb fastsættes til det boligbidrag, der vil være at betale for en for vedkommende tjenestemandsgruppe passende bolig. Samme beløb bør også indgå i grønlandstillægget i de tilfælde, hvor vedkommende tjenestemand placeres i en tjenestestilling uden for en by, eller hvor der ved boligbidragets fastsættelse er taget hensyn til, at der til boligens benyttelse er knyttet visse tjenstlige pligter. Ved denne procentdels fastsættelse vil der endvidere være at tage hensyn til, at det pensionsbidrag, der i medfør af § 43 pålægges de i Grønland ikke-hjemmehørende tjenestemænd,